

VACUNACIÓ PER VIA DIGESTIVA

per

R. TURRÓ

Per a facilitar la comprensió de les experiències que vull exposar-vos, recordaré que en tota una llarga serie de treballs escampats, he anat demostrant la presència de bacteriolisines naturals en multitud de teixits i he demostrat també que llur generalització és tan gran, que fins se troba en els ous de gallina frescos transportats assèpticament dins de vasos de cristall estèrils. Al cap d'uns dos mesos, pot observar-se que s'han barrejat la clara i el rovell i en la part superior s'hi distingeix clarament una substància hialina, sumament límpida i transparent, que conté bacteriolisines tan actives contra el *b. anthracis*, que en el transcurs de dos dies el digereixen en grans quantitats *in vitro*. Aquestes propietats bacteriolítiques no s'extingeixen amb el temps; en efecte, posseeixo flascons que ja tenen anys i continúen essent actives. An aquesta substància, per a donar-li nom, l'anomeno *ovisèrum*. Ara bé, si a un conill li injectem, per via subcutània, 30 c.c. d'ovisèrum per cada Kgr. d'animal i en tres vegades, aquest conill queda vacunat contra el virus carbuncós, al cap de 10 dies de la darrera injecció, estat refractari que dura molt temps, detall que encara no s'ha pogut fixar. Com se pot veure l'animal ha estat vacunat contra el *b. anthracis*. Si

pel mitjà d'una sonda, administrem per via gàstrica a un altre conill l'ovisèrum, a la dosi de 60-70 c.c. per Kgr. d'animal, en tres vegades i en dies alternats, al cap de dos dies de la darrera ingestió també queda refractari a l'inoculació d'un virus carbuncós, que mata els testimonis als tres dies. L'estat refractari conferit per via gàstrica dura de 40 a 45 dies.

Per als que han seguit el curs de nostres treballs sobre immunitat serà fàcilment comprès perquè tenen lloc aquests fets. Si els judiquessim des del punt de vista de l'ambocaptor i de l'alexina, resultarien inexplicables, però si donem a la bacteriolisina la genuïna acepció d'un ferment defensiu, ens semblarà naturalíssim que allò que confereix a l'organisme un mitjà d'atacar el bacil, més potent que el que ja tenia, l'ha de preservar forçosament de l'infecció.

Laboratori Bacteriològic Municipal. Barcelona.